

“Protestul diasporei”: o halta pe drumul destatalizarii Romaniei

Scris de Prof. dr. Adrian SEVERIN | Data: 13.08.2018 18:24

Motto:

„M-or razbuna copiii mei.

Si-acum omoara-ma de vrei

Si-arunca-ma la caini!”

(George Cosbuc)

Eram Presedinte al Adunarii Parlamentare a OSCE cand au fost fraudate alegerile americane in Florida. Eram Presedinte Emerit al Adunarii Parlamentare a OSCE cand s-au pus la cale “revolutiile colorate”. Eram raportor permanent al Parlamentului European pentru relatia cu Rusia si vicepresedinte al Grupului Socialistilor si Democratilor Europeni din PE cand s-a declansat “Pimavara araba”. Intre aceste momente am mai fost Raportor special ONU pentru drepturile omului (in Belarus), vicepresedinte al Comisiei juridice si pentru drepturile omului a Adunarii Parlamentare a Consiliului Europei si seful Delegatiei PE pentru Ucraina. Printre altele. In executarea acestor misiuni am fost martor si participant, dar si, in masura puterilor mele, opozant, la planificarea sacrificarii statelor natiune pe altarul unei ordini globale pe care in mod gresit si chiar criminal unii o concepeau ca incompatibila cu existenta acestora. Nici un alt roman nu a mai trait in acest mod o asemenea experienta. De aceea pot citi si intelege ce se intampla in aceste zile in Romania dincolo de perdeaua de fum lacrimogen al detaliilor faprice.

Unii comentatori (ex. Adrian Nastase) au observat ca in mod normal nu exista protest fara motiv, iar motivul este existenta unei crize care poate fi sociala (ex. creste somajul, se introduc curbe de sacrificiu, adica se taie salariile si pensiile, cresc darile catre stat etc.), economica (ex. creste inflatia, creste deficitul bugetar, se prabuseste moneda nationala, se blocheaza creditul) sau politica (ex. guvernul nu isi mai poate promova masurile legislative intrucat nu mai are sprijinul unei majoritati parlamentare iar un alt guvern nu se poate forma intrucat o alta majoritate nu se poate constitui). Or, Romania nu cunoaste nici una dintre aceste crize. Atunci de ce nemultumiri de o asemenea amploare? Raspunsul trebuie cautat in afara Romaniei, acolo unde nu prea se uita lumea. Romania este intr-o criza...geopolitica (cu dimensiunea sa geoeconomica).

Alti comentatori (ex. Alina Mungiu-Pippidi) au subliniat inutilitatea aparenta a protestului. Sa protestezi fara nici un program, fara nici o lista de revendicari pe care sa le poti negocia, dar si fara nici un lider-negociator, cerand numai, intr-un limbaj trivial, demisia guvernului – care se poate reconstitui imediat

sub un alt nume in Parlament – si eventual, alegeri anticipate – care cel mai probabil ar fi castigate de aceleasi partide – este o absurditate. Prin urmare toata tevatura nu ar fi decat rezultatul lipsei de cultura politica, exploatata de pescuitorii in ape tulburi care isi pot promova mai usor interesele intr-un mediu instabil politic, negociind cu un stat slab. Caci in spatele unor idealuri inalte colcaie interesele cele mai josnice. Nedumerirea este justificata dar problema nu este tactica, ci strategica. **Nu caderea guvernului PSD este urmarita, si nici inlocuirea lui (pentru moment, practic, imposibila) cu un guvern PNL/USR/MRi, ci distrugerea capacitatii de autogovernare a Romaniei.**

In sinteza, actorii crizei geopolitice – care are caracter global – preconizeaza rezolvarea acesteia prin destatalizarea Romaniei. Si nu numai. Romania este doar un caz si asa zisul “miting al diasporei” doar o halta pe acest drum. **Obiectivul este crearea unui sistem de guvernare fluid, fara legitimitate electorala si fara constrangeri legale, care sa poata fi dirijat operativ de la distanta, de factori suprastatali, prin intermediul unor grupuri minoritare cu geometrie si identitate variabila, nelegate de vreo agenda nationala coerenta si neidentificate prin ea.**

De aceea s-a si apelat la fictiunea „diasporei” ca entitate chipurile de sine statatoare, constienta de sine si actionand pentru sine, distincta de ceilalti romani, cei de acasa, prea slabi, prea indolenti sau prea needucati pentru a “salva Romania” de la niste pericole nedefinite clar, dar cu siguranta teribile. S-a conturat astfel imaginea unei “Romanii exterioare” (intreprinzatoare, cinstita, harnica, responsabila, angajata, democratica) superioara celei “interioare” (asistata, corupta, lenesa, iresponsabila, pasiva, oligarhica). Aceasta Romania “salvatoare” (fara organizare politica stabila) are, in virtutea apartenentei sale la “natiunea culturala” romana, ca minoritate de elita, misiunea sacra de a elibera “natiunea civica” romana (adica pe romanii traitori pe teritoriul national, in legea statului care le este armura politica) de tirania liderilor nationali corupti, incapabili sa inteleaga comandamentele ordinii globale.

Descifrind „identitatea diasporei” descoperim realitatea modelului care ni se impune: o forta externa, o forta minoritara, o forta cu contur vag si structura fluida, o forta civica (deci opusa politicului), o forta nelegitimata electoral, o forta actionand in afara legii, o forta opusa ordinii de stat. Astazi ea se cheama „diaspora” (ceea ce sugereaza o natiune fara stat) iar nu „emigratie”. Maine, dupa ce ne obisnuim cu ideea, se poate chema altfel. Emigrantii romani nu au nici o vina in aceasta tenebroasa afacere; ei sunt numai folositi.

Vineri, 10 august 2018, am avut manifestatii violente. Ele nu urmareau decat testarea capacitatii de reactie a statului si punerea in defensiva a fortelor de ordine, inclusiv prin gesturi defetiste precum dezertarea „comandantului suprem” de la misiunea de a le incuraja si legitima prin transferul legitimitatii sale morale. Sambata, 11 august 2018, manifestatiile nu au mai fost violente, dar au fost le fel de ilegale. Timorate, fortile de ordine s-au bucurat ca nu se mai arunca cu pietre, si au acceptat fara rezistenta blocarea traficului. Iesirea in afara perimetrului legal devine astfel o cutuma. Pe zi ce trece, aplicarea legii devine tot mai ... ilegala. si statul tot mai ... inutil.

Zilele urmatoare lucrurile se vor repeta. Inclusiv cu unele episoade violente, caci, puterea statului, slabita inclusiv prin anchetele la care parchetul va supune jandarmeria, trebuie masurata periodic si diminuata treptat. Astfel statul se stinge, incetul cu incetul.

Majoritatea, intelegand ca legea a devenit facultativa si ocrotirea guvernului aleatorie, se va refugia in forme arhaice de socializare, cautand in proximitatea sa protectia unor potentati locali. La randul lor, acestia vor acorda protectie numai in masura in care primesc protectie de la o putere externa careia, in acest scop, i se supun. **Cand haosul va depasi limitele de toleranta, o alta „minoritate mare” cu caracter „civic”, constituita ad hoc, va interveni pentru a aplica o terapie de soc facand ca inacceptabilul sa devina inevitabil si astfel actiunea brauniana a vectorilor locali sa devina sinergica.**

Acest mecanism a fost folosit cu succes in Italia pentru schimbarea premierului Berlusconi. El este acum in plina desfasurare in Marea Britanie pentru a intoarce din drum Brexitul. Cu mult mai mare violenta se manifesta in SUA pentru a anula efectele votului favorabil Presedintelui Donald Trump si a legitima managementul politic al unor forte nealese. Aceste forte sustin inlocuirea democratiei reprezentative, bazate pe alegeri libere si pe monopolul violentei ilegite de catre stat, cu o democratie zisa „participativa”, ai carei exponenti nu pot fi sanctionati politic, intrucat nu sunt alesi, si nu pot fi sanctionati legal, intrucat guverneaza prin soc iar nu prin lege. Minoritati nevalidate prin mecanisme democratice si constitutionale impun astfel puterii constitutionale o politica neconstitutionala. Ele se valideaza si legitimeaza insurectional; pe o asemenea baza „guverneaza” de maniera nonidentitara si nonstatala.

Asemenea procese si-au aratat deja efectele in Ucraina si Moldova. Ele au fost incercate masiv in Ungaria, Polonia si Turcia. In aceste din urma tari rezistenta ferma a statului natiune a reusit deocamdata amanarea deznodamentului. **Caderea Romaniei este esentiala pentru ca ea va antrena si caderea lor.** Poate ca Viktor Orban va intelege in sfarsit ceea ce i-am spus in 1997, si anume ca niciodata in toata istoria lor Ungaria si Romania nu au mai fost atat de legate prin interesele lor strategice comune ca in epoca prezenta.

Din acest moment criza politica ceruta de presedintele Iohannis s-a declansat. Obiectivul nu este reinnoirea mandatului sau (tot mai improbabil pe cai democratice firesti), ci oficializarea unei uzante politice care sa rupa legatura dintre legitimitate si autoritate, si astfel dintre vointa populara si actul de guvernare. Cu toate pacatele sale enorme, PSD este ultima structura politica nationala care se opune acestui demers. In urmatoarele saptamani se va finaliza constructia resursei insurectionale capabila sa il anihileze. **Formula „reactia disproportionata a fortelor de ordine” imi este foarte cunoscuta. A fost folosita pentru a justifica interventia externa impotriva guvernelor legitime care au incercat sa apere ordinea de drept in Ucraina, Egipt, Georgia, Azerbaidjan etc. sau pentru a paraliza actiunea acestora.**

Destatalizarea Romaniei este un proces in desfasurare. El nu favorizeaza un anumit partid sau om politic. Urmarind sa permita tocmai schimbarea permanenta de identitati, valori si paradigme, in functie de evolutia jocului de interese al puterilor parastatale care il promoveaza, se va putea indrepta, dupa nevoi, chiar impotriva cozilor de topor care l-au sustinut si pe care initial pare a le sustine. El neaga orice forma de liant stabil apt a transforma o colectivitate intr-o comunitate, o populatie intr-un popor, o structura politica intr-o natiune.

Conflictul care se desfasoara sub ochii nostri nu este intre „diaspora” si Guvern sau intre PSD si PNL/USR/MRI. Nu este nici intre ordinea de drept interna si grupari anarhiste. El este unul intre identitatea nationala romaneasca exprimata in si aparata prin institutiile publice, si nonidentitatea globala; intre stat si antistat; intre democratia nationala si plutocrazia globalizata. Nu despre combaterea coruptiei locale este vorba, ci despre capturarea resurselor nationale.

Cine nu intelege acest conflict nu poate gasi o solutie impotriva procesului de destramare statala la care este supusa Romania. Fara sa stie, jandarmeria nu a aparat in aceste zile ordinea publica, ci siguranta nationala. Ceea ce nu se poate realiza cu mijloacele si tactile fortelor de ordine, ci numai cu cele afectate apararii nationale.

Din nefericire primul care nu intelege cum stau lucrurile este chiar Guvernul Romaniei.